
Stroszki, st. 1, gm. Nekla, woj. wielkopolskie

Informator Archeologiczny : badania 34, 169-170

2000

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach
dozwolonego użytku.

Ratownicze badania wykopaliskowe, przeprowadzone od 2 do 16 czerwca przez mgr. Jacka Andrzejewskiego, przy współpracy J. Prochowicza (autor sprawozdania, Państwowe Muzeum Archeologiczne w Warszawie). Finansowane Mazowieckiego WKZ i Państwowe Muzeum Archeologiczne w Warszawie. Pierwszy sezon badań. Przebadano powierzchnię 50 m².

Wyeksplorowano 14 obiektów, w tym 6 grobów kultury przeworskiej datowanych na fazy B1b-B2, 3 groby kultury wielbarskiej datowane na młodszy okres rzymski, 1 lub 2 groby kultury grobów kloszowych z młodszej epoki żelaza, 2 obiekty neolitu strefy leśnej oraz 2 obiekty nowożytny. Ponadto odkryto warstwę będącą zapewne pozostałością warstwy użytkowej cmentarzyska. Miała ona barwę czarnobrunatną i znajdowano w niej stosunkowo liczne fragmenty naczyń, kości ciałopalnych, a także fragmenty przedmiotów metalowych i grudki stopionego szkła.

Wyposażenie grobów kultury przeworskiej, poza grobem 11, było raczej ubogie. Znajdowano w nich na ogół fragmenty naczyń, pojedyncze przedmioty z żelaza lub brązu (groby 10, 1 la, 14), pojedyncze stopione paciorki szklane (groby 3 i 10) i grudki stopionego srebra (groby 3 i 10). Na tym tle wyraźnie odróżnia się grób 11, w którym oprócz fragmentów ceramiki znaleziono łącznie 12 przedmiotów metalowych, m.in. 4 zapinki brązowe typu A.68, główkę szpili brązowej i żelazne szydło w kościanej oprawce. Najliczniejszą grupę zabytków metalowych w inwentarzach grobowych kultury przeworskiej stanowią brązowe zapinki A.68 (6-7 szt.). Na szczególną uwagę zasługuje jedna z nich (grób 11a), której najbliższe analogie znajdujemy na terenach obecnych Czech i Słowacji.

W inwentarzach grobowych kultury wielbarskiej zwraca uwagę stosunkowo duża liczba fragmentów naczyń toczonych na kole. Poza nimi należy wymienić fragment zdobionego glinianego guzka, brązową zapinkę typu A. 162 i pierścień typu Beckmann 16.

Materiały z badań i dokumentacja znajdują się w Państwowym Muzeum Archeologicznym w Warszawie.

Badania będą kontynuowane.

SOBÓTKA , st. 1, gm. Dąbie, woj. wielkopolskie	<ul style="list-style-type: none"> • osada kultury przeworskiej <p>Ratownicze badania archeologiczne, przeprowadzone od 30 października do 30 listopada pod kierunkiem M. Polcyna (Fundacja Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu). Finansowane przez Agencję Budowy i Eksploatacji Autostrad.</p>
Sobótka , st. 4, gm. Dąbie, woj. wielkopolskie, AZP 59-45/8	patrz: neolit
STANISŁAWIE , st. (Aut. 37), gm. Tczew, woj. pomorskie	<ul style="list-style-type: none"> • ślady osadnictwa kultury amfor kulistych? (neolit) • osada kultury wielbarskiej (okres wpływów rzymskich) • osada z okresu wczesnego średniowiecza <p>Ratownicze badania archeologiczne, przeprowadzone od 10 kwietnia do 15 września pod kierunkiem A. Gołębiowskiego (Pracownia Konserwacji Zabytków w Warszawie). Drugi sezon badań.</p> <p>Wyniki badań zostały opublikowane w „Raporcie 2000”, s. 12.</p>
STROSZKI , st. 1, gm. Nekla, woj. wielkopolskie	<ul style="list-style-type: none"> • osada kultury pomorskiej • osada kultury przeworskiej • osada kultury wielbarskiej • osada wczesnośredniowieczna <p>Ratownicze badania wykopaliskowe, przeprowadzone pod kierunkiem Ewy Stelmachowskiej i Alicji Gałęzowskiej.</p>

Wyniki badań zostały opublikowane w „Fontem Archaeologici Posnanienses”, vol. 40, Poznań 2004.

Strzegowa, Jaskinia Biśnik,
gm. Wolbrom, woj. małopolskie

patrz: paleolit

STRZELCE MAŁE,
st. 13, gm. Szczurowa,
woj. małopolskie, AZP 101-
62/42

- osada produkcyjna z okresu rzymskiego

Ratownicze badania wykopaliskowe, przeprowadzone od 24 lipca do 12 sierpnia przez mgr. Jerzego Okońskiego (autor sprawozdania, Muzeum Okręgowe w Tarnowie). Finansowane przez WKZ w Krakowie. Trzeci sezon badań. Przebadano powierzchnię 72 m².

Piąty zbadany na osadzie piec garncarski (poprzednie: IA badania 1996 i 1997) był obiektem naziemnym (wykop 1/2000). Resztki dolnej części owalnej konstrukcji komory paleniskowej (1,50 x 1,30 m) odsłonięto na głębokości zaledwie 30 cm. Z naziemnych części pieca pozostały jedynie zwaliska przepalonej na kolor siwy gliny. Lepiej zachowana była tylko wylepiona z gliny przegroda paleniska. Po obu jej stronach w obrębie komory paleniskowej odsłonięto liczne fragmenty zniszczonego rusztu. W kilkunastu fragmentach zachowały się otwory (średnicy 4-9 cm). Nie stwierdzono wytępienia gliną dna pieca. Kanał wlotowy był zachowany śladowo spągową częścią wypełniska (dł. 0,60, szer. 0,70 m.). Przegroda paleniska nie kontynuowała się w jego obrębie. Od strony południowej znajdowała się owalna jama przypiecowa o wymiarach 4,80 x 3 m. Została ona plastycznie wypreparowana, a dno sięgało poziomu 70 cm. W jamie przypiecowej znaleziono m.in. kolejny nad dolną Rabą fragment terra sigifiala.

W wykopie 2 zbadano relikty prostokątnego budynku o wymiarach 3,40 x 3,20 m – pierwszego na badanym od trzech sezonów stanowisku obiektu mieszkalnego. Posiadał on jednorodne wypełnisko oglinionej próchnicy ze spalenizną, a miąższość około 30 cm. Dno obiektu było wyrównane, płaskie. Przy ścianie zachodniej wyeksplorowano jamy postłupowe. Ściana południowa budynku została zniszczona wkopem młodszej jamy. Z obiektu pochodzi, obok kilku tysięcy fragmentów ceramiki, seria zabytków wydzielonych, m.in. denar Lucjusza Werusa (emisja 161-164), żelazna zapinka z podwiniętą nóżką, 2 paciorki z zielonego szkła, fragmenty nożyc, kabłąka drugiej zapinki, noża.

Z eksploracji pieca (wraz z jamą przypiecową) oraz budynku pochodzi 1457 fragmentów brzegów, 10 685 brzuśców oraz 711 den. Piec badany w 2000 r. jest pierwszym na stanowisku, w którym odkryto 3 naczynia ręcznie lepiące. Inne charakteryzuje wyłączość ceramiki formowanej na kole.

Materiały z badań i dokumentacja znajdują się w Muzeum Okręgowym w Tarnowie.

Badania będą kontynuowane.

Strzyżów, st. 22, gm. loco,
woj. podkarpackie, AZP 107-
74/60

patrz: wczesne średniowiecze

Surąż, st. 37 i 41, gm. loco,
woj. podlaskie, AZP 41-84/
XXXVII i XLI

patrz: wczesna epoka żelaza

Szadek, st.6, gm. Blizanów,
woj. wielkopolskie

patrz: wczesna epoka żelaza